

Et mindretal i Straffelovrådet fandt, at strafferammen burde gå op til fængsel indtil 6 måneder, et standpunkt der fik tilslutning af et mindretal i Folketinget. Straffelovrådets udtalelse er optrykt som bilag til lovforslaget i Folketingstidende 1979-80, tillæg A sp. 1767-1788.

Siden forbuddet mod handel med børnepornografi blev optaget i straffelovens § 235 i 1980, har der kun været et begrænset antal sager om overtrædelse af forbuddet. Uanset om der aktuelt kan påvises noget praktisk behov for en strafferammeskærpelse, kan man generelt rejse det spørgsmål, om en strafferamme med bøde for denne type kriminalitet fortsat kan anses for passende og tidssvarende, også med henblik på de groveste former, som denne forbrydelse kan fremtræde i.

Efter regeringens opfattelse er handel med børnepornografi en forbrydelse, der må ses på med større alvor, end den nugældende strafferamme med bøde er udtryk for. Kriminaliseringen af omsætningen af børnepornografi har til formål at beskytte børn mod det seksuelle misbrug, der finder sted i forbindelse med selve optagelsen af den slags billeder. Forbrydelsen består i sin typiske form i at drage økonomisk fordel af den grove udnyttelse og det seksuelle misbrug af børn, der er sket i forbindelse med selve optagelsen. Hvis der ikke var nogen distributører og forhandlere, som producenterne af børnepornografi kunne afsætte materialet til, ville incitamentet til overhovedet at producere noget sådant svinde væsentligt. Den, der forhandler børnepornografi uden (beviseligt) at have pådraget sig et strafferetligt medansvar for selve optagelsen, kan således siges at være den økonomiske anledning til den primære krænkelse af de børn, der optræder som modeller under sådanne optagelser.

Der kan tænkes tilfælde, hvor handel med pornografisk billedmateriale af børn har et sådant omfang, eller hvor samme person på trods af tidligere domfældelser fortsætter med at forhandle børnepornografi, at bødestraf og eventuel konfiskation af udbytte og billedmateriale ikke kan anses for en tilstrækkelig reaktion i forhold til kriminalitetens grovhed.

På den baggrund stilles der forslag om, at strafferammen i § 235 udvides, således at der ud over bøde bliver mulighed for at idømme straf af hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. En sådan strafferamme vil på bedre måde markere samfundets afstandtagen fra denne forbrydelsestype og samtidig gøre det strafferetlige værn mod seksuel udnyttelse af børn i erhvervsmæssigt øjemed mere effektivt. Herudover vil den foreslåede ændring af strafferammen i § 235 bringe retstilstanden i Danmark bedre på linie med retstilstanden i Sverige og Norge, hvor strafferam-

men for børnepornografi går op til fængsel i henholdsvis 6 måneder og 2 år.

Det bemærkes, at der ved denne strafferammeændring ikke sker nogen ændring i afgrænsningen af de gerningstyper (erhvervsmæssigt salg, udbredelse, herunder udlejning, samt fremstilling og forskaffelse med henblik på salg eller udbredelse), der er kriminaliseret i § 235. Der henvises herved til Folketingstidende 1979/80 (2. samling), tillæg A sp. 1761-1808. I spalte 1763 f er der også gjort rede for forholdet mellem § 235 og de grovere sædelighedsforbrydelser, herunder § 222 og §§ 224-225, jf. § 222.

3. Vold

3.1. Baggrunden for forslaget.

Spørgsmålet om voldskriminaliteten og bekæmpelsen heraf har i de senere år indtaget en fremtrædende plads i den kriminalpolitiske debat i Folketinget. Spørgsmålet om volden i samfundet har således bl.a. været drøftet ved en forespørgselsdebat den 16. januar 1986 (Folketingstidende 1985/86, sp. 5078 ff) og en forespørgselsdebat den 12. november 1987 (Folketingstidende 1987/88 (1. samling) sp. 1750 ff).

Voldskriminaliteten har gennem årene været stigende og har nået et meget højt niveau. Der henvises til tabel 1 og 2 i lovforslagets bilag I. Af tabel 1 fremgår bl.a., at antallet af anmeldte voldsforbrydelser er fordoblet i perioden 1976-86 (fra 3.391 i 1976 til 6.708 i 1986), og viser en konstant stigning bortset fra 1982. Tabel 2 viser ganske vist, at der er sket et væsentligt fald i anmeldte tilfælde af simpel vold og vold med uagtsom skade til følge. Samtidig er der imidlertid i perioden 1982-86 sket en kraftig stigning på ca. 30 pct. i anmeldelser for vold mod sagesløs (fra 3.686 i 1982 til 4.793 i 1986).

Der er i de senere år iværksat forskellige foranstaltninger til styrkelse af straffesystemets funktion i voldssager. Der er således blevet gennemført ændringer i retsplejeloven og i forbindelse hermed foretaget en række omlægninger af politiets og anklagemyndighedens sagsbehandling, som tager sigte på en mere effektiv behandling af bl.a. voldssager. Der er taget skridt til at sikre, at behandlingen af voldssager fremskyndes mest muligt, og at personer, der er idømt frihedsstraf for vold, hurtigst muligt indkaldes til afsoning af den idømte straf. Endvidere er der ved lov nr. 386 af 10. juni 1987 sket en udvidelse af adgangen til at varetægtsfængsle i visse grove voldssager, og ved lov nr. 861 af 23. december 1987 er der gennemført en ændring af våbenloven, der har til formål at begrænse udbredelsen og anvendelsen af bl.a. knive.

I forbindelse med overvejelserne om en yderligere effektivisering er der rejst spørgsmål om, hvorvidt straffelovens voldsbestemmelser i §§ 244-246 er unø-